

[Vilhelm Rasmussen.]

som har tilladt sig at give det høje Ting en fuldkommen forkert Fremstilling. I Folketingstidende for 1935—36, Sp. 1455, staar der følgende Referat af det ærede Medlems Udtalelser: Han vil gaa

„til „Social-Demokraten“'s eget Referat af Sagen, og det fremgaar heraf klart, at min“ — det er det ærede Medlems — „Fremstilling er rigtig. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere en Linie“ — og saa kommer Citatet —: „Raft blev ogsaa klar over, at han havde forløbet sig, og gav Vilhelm Rasmussen en Undskyldning.“

Dette skal betyde, at jeg, som man med Rette kan forudsætte læser „Social-Demokraten“, var vidende om dette Referat. Derfor sørgede jeg for at faa „Social-Demokraten“'s Referat fra det Møde, og i dette Referat staar der ikke et eneste Ord, ikke et Muk af det, det ærede Medlem har citeret. „Social-Demokraten“'s Referat har til Overskrift: „*Højre-Fanatikerne Carsten Raft ødelagde det politiske Ungdomsmøde. Han sjoflede Folketingsmand Vilh. Rasmussen*“, og saa siges der til Slutning af Referatet — det beder jeg om Tilladelse til at oplæse — følgende:

„Han“ — det er det ærede Medlem — „havde hele Tiden opvartet med personlige Tilraab til Vilh. Rasmussen, og nu skreg han paa sin hovne Maade ud over Forsamlingen, at man gerne maatte afbryde ham, for han var ikke saa gammel og forbenet, at han kun kunde høre de Tilraab; han ønskede at svare paa.

Paa den Fornærmelse svarede Folketingsmand Vilh. Rasmussen straks, at en lignende Sjofelhed havde han sjældent været udsat for, og en Diskussion af den Art vilde han ikke nedværdige sig til at deltage i. Derefter forlod Vilh. Rasmussen Mødet, fulgt af en stor Del af de unge Socialdemokrater, medens Hr. Raft fortsatte med at raabe sin Fanatisme ud over den tilbageværende Del af Forsamlingen, der var i stærkt Oprør. Det er en ung Mand, der gør Højre Ære.“

Det er det, der staar i „Social-Demokraten“, der er ikke et Muk af det, det ærede Medlem har udgivet for at være „Social-Demokraten“'s Referat for at bibringe det høje Ting den Forestilling, at jeg skulde vide, at han havde gjort mig en Undskyldning. Det kan man ikke tillade sig.

Efter denne lille personlige Bemærkning skal jeg gaa over til saglige Betragtninger. I Anledning af, at man dels fra

den højtærede Statsministers Side, dels fra mange Medlemmers Side har talt om Skattepørgsmaal, skal jeg tillade mig at give nogle faa tørre Tal uden Kommentarer med Hensyn til det danske Landbrugs skattepligtige direkte Indkomster. Til Belysning af dette Spørgsmaal maa jeg først meddele, at de danske Gaardmænds gennemsnitlige skattepligtige Indtægt, omregnet i Guldmønt, for Aarene 1915—30 var 1 966 Kr. Nu ved alle, at Tiderne har været daarlige for det danske Landbrug, og jeg tør derfor sikkert gøre Regning paa, at det vil være af almen Interesse at høre ved Tallene, hvorledes Indtægterne efterhaanden har formet sig. Jeg tager for at faa en Detaille, der var med i det forrige Tal, først Aaret 1930. For dette Aar var de danske Gaardmænds gennemsnitlige Indtægt 750 Kr. Godsejerne havde en skattepligtig Indtægt paa 7 273 Kr. Husmændene med det lille bitte Hartkorn havde en forholdsvis meget større Indtægt, for deres skattepligtige Indtægt var i Gennemsnit 900 Kr. I 1931, da Forholdene allerede var blevet noget ugunstigere, var Gaardmændenes skattepligtige Indtægt ca. 1 330 Kr., Godsejernes ca. 5 200 Kr. og Husmændenes atter relativ høj, nemlig 820 Kr. I det særlig strenge Kriseaar, 1932, var Gaardmændenes gennemsnitlige Indtægt, stadig omregnet i Guldmønt, 1 160 Kr., Godsejernes ca. 4 000 Kr. og Husmændenes igen relativt meget høj, 760 Kr. Efterhaanden bedredes jo Forholdene, og i 1933 var de danske Gaardmænds gennemsnitlige skattepligtige Indtægt 1 300 Kr., Godsejernes, hvortil regnes Proprietærer, 5 000 Kr. og Husmændenes 774 Kr. Det sidste Aar, for hvilket der foreligger Tal, der er tilgængelige for mig, har de danske Gaardmænds gennemsnitlige Indtægt været 1 335 Kr., Godsejernes 6 486 Kr. og Husmændenes 771 Kr. Der behøves ikke nogen Kommentar til disse Tal. De vil sikkert vække Forbavselse i vide Kredse og ikke mindst Beundring over for Husmændene, der, til Trods for at deres Hartkorn ikke er mere end højst een Tønde, altsaa har en forholdsvis høj skattepligtig Indtægt i Sammenligning med de danske Gaardmænd, hvis Hartkorn ligger fra 1 til 12 Tønder. Jeg tror, man kommer Sandheden meget nær, naar man siger, at det typiske danske Gaardmandsbrug har 4 Tdr. Hartkorn.

Efter at jeg har givet det høje Ting disse tørre Tal uden Kommentar, vil jeg gerne til Slut rette nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Det Spørgsmaal, som det er mig meget